

Odmev iz Afrike

Katoliški mesečnik s
slikami v prosepah
afriških misijonov

S prilogo „Klaverjev koledar“

Izdaja:

Družba sv. Petra Klaverja
Ljubljana

„Odmev iz Afrike“

Katoliški misijonski mesečnik, Blagoslovljen po papežih Piju X., Benediktu XV. in Piju XI. Stane za vse leto 10 Din, 6 L, 60 am. cts., 2·50 Š; s prilogo „Klaverjev koledar“ 15 Din 8—L, 80 am. cts., 3·10 Š. Naročila in milodare naslavlajte, prosimo, na:

DRUŽBA SV. PETRA KLAVERJA

LJUBLJANA, Metelkova ul. 1.

(Ček. št. 10.887)

Za Julijsko Benečijo: Rim (123), via dell' Olmata 16.

Za Avstrijo: Salzburg, „Claverianum“.

VSEBINA:

Božično voščilo. — Bog povrni! — Božič v Taungsu. — Brezmadežna kraljuje v Afriki. — Plodoviti misijoni. — Kratka misijonska poročila. — Iz naše listnice. — Osat in vijolice iz misijonskega vrta. Uslišane molitve na priprošnje služabnice božje Marije Terezije Ledóchowske. — Kronika.

Poklic pomožne misijonarke.

Mladenke, ki se želijo popolnoma žrtvovati za misijone in čutijo v sebi redovniški poklic, naj se obrnejo s prošnjo na vodstvo Družbe sv. Petra Klaverja.

Idi k jaslicam in poslušaj, kaj ti govori božje Dete. Hrepeni po dušah! Daj mu jih in žrtvuj se mu zanje!

Priporočila v molitev.

Presvetemu Sreču Jezusovemu in Marijinemu, sv. Jožefu, sv. Petru Klaverju, sv. Antonu, sv. Mali Tereziji, škofu Slomšeku, Mariji Tereziji Ledóchowski: B. K. iz R. v neki važni zadevi, obljublja dar; E. Z. za družinsko srečo in službo možu; A. K. za mir in blagoslov pri hiši; N. N. v neki zelo važni zadevi; M. K. B. za stalen zaslužek in milost poklica; A. K. Gornja L. žena bolnega moža, mati svoje otroke in gmotne pomoči; iz Ponikve in Tomaja.

† Spomin za umrle.

Preč. g. Jožef Sinko, župnik, Sv. Lovr. v Sl. Gor.; preč. g. Ivan Grobelšek, župnik, Gomilsko; preč. g. Jakob Lebar, župnik Črmošnjice; preč. g. Ivan Hauptman, žup. upr. Uljanik; č. s. Mr. Marcela Muri, šolska sestra, Maribor.

Alojzij Spindler, Moravec; Marija pl. Cariboldi, Ljubljana; Marica Vovk, Celje; Franc Cerar, Ljubljana; Marija Štrikar, Šelenberg.

Vsem ljubim naročnikom, dobrotnikom
in misijonskim prijateljem

želi od božjega Deteta obilo božičnega blago-
slova in svetega miru, ter pred jaslicami betle-
hemskega Kralja v srčni hvaležnosti moli za
Vas

vdana

Družba sv. Petra Klaverja
za afriške misijone in oproščenje sužnjev.

Bog povrni!

Ob koncu leta nam je sladka dolžnost, vsem našim ljubim dobrotnikom, sotrudnikom, podpornikom in čitateljem „Odmeva“ zaklicati prisrčni in tisočeri „Bog povrni!“

„Bog povrni“ vam kličemo tudi v imenu vseh afriških misijonarjev in misijonark, kateri vedno na novo ponavljajo svojo zahvalo ter jo dejanski izražajo v svojih vsakdanjih molitvah in žrtvah za ljube dobrotnike.

Bog povrni vse molitve in vse darove, velike in in male! Bog povrni vsako besedo, vsak korak, vsako minuto, katero ste posvetili tej veliki misijonski stvari! Bog povrni vse žrtvice pri zbiranju misijonskih darov, pri razpečevanju koledarja, pri pridobivanju novih naročnikov — Bog je videl vse te žrtvice ter vam bo bogato poplačal!

Vse je zapisano v knjigo življenja. In če je bil dar tudi majhen, vendar v teh dneh splošne krize noben dar ni neznaten, ljubi Bog je videl in štel tudi žrtvice, ki so spremljale sleherni darček, in tudi tega si je zabeležil, da ga vam bo na dan plačila, to je v večnosti, tisočero povrnil, kot je poplačal vinar vdove v sv. evangeliju.

Zato še enkrat: **Bog povrni tisočkrat!** In za novo leto prošnja: **ostanite zvesti našemu misijonskemu delu,** bolj kot kedaj potrebujemo Vaše pomoči! Ne zavrnite skromnega misijonskega lističa „Odmev iz Afrike“. Medtem, ko vi pošljete mali znesek zanj, se v misijonskih deželah dvigajo roke proti nebu in prosijo za vas milosti in blagoslova. Da, vsako žrtvico, vsak dinarček, ljubi Bog Vam bo povrnil tisočkrat!

Božič v Taungs-u.

Poroča P. Syla, oblat Brezmadežne.

Danes bi Vam rad sporočil, kako mi v daljni Afriki praznujemo Božič. Kakor se v domovini staro in mlado veseli tega praznika, tako tudi tukaj črnici, veliki in mali. Sicer naši zamorski otroci še ne doumejo vsega pomena tega lepega praznika, vendar se ga zelo veselijo. Učijo se z vnemo božičnih pesmi in se hitro naučijo tiste večno lepe: „Sveta noč, blažena noč“, ki smo jo prestavili v jezik domačinov.

Nekaj dni pred praznikom mora pater iti v zunanje postaje, da postavi jaslice v kapelah, pri čemer bi mu

črni dečki prav radi pomagali, a jih vsled njih nerodnosti ne more pripustiti.

Dva dni pred božičem se prične spovedovanje. Jaz sem sam, in ljudje pridejo zelo od daleč, časih 160 km. Imajo morda le enkrat ali dvakrat v letu priliko, da opravijo spoved, zato mora spovednik mnogo pomagati.

Dan pred božičem obdarujemo otroke, pa tudi drugi prijatelji misijona čakajo na kako darilo, tako n. pr. stari Tomaž, Luka, Tita, 90 letna Angelina, Rufina, Lukuva, Selima itd. Vsak hoče nekaj imeti, hlače ali srajco, krilo ali bluzo. Menijo, da imajo pravico do tega, ker so že toliko časa kristjani in se zglasijo že zgodaj zjutraj, da ne bi pater že poprej razdal vsega. Stara Angelina zapleše navzlic 91 letom lep ples od samega veselja, da je dobila novo krilo. Pater pa ima medtem še mnogo dela, ker vedno še prihajajo ljudje k spovedi in tudi na pridigo se mora pripraviti.

Na božični večer prižgo ljubi bratje malo božično drevesce, ki je sicer le 50 cm visoko, a je vendarle božično drevesce in vzbuja vesele spomine na otroška leta. Pater pa med tem še sedi v spovednici ali pa se pripravlja na pridigo.

Ob 12. je polnočnica, seveda le za brate, sestre in otroke, ki stanujejo v misijonu; izmed drugih smejo priti le nekateri. Bratje in sestre prepevajo lepe stare božične pesmi. Ko pride pri povzdigovanju božje Dete na oltar, se spominja misijonar tudi zvestih prijateljev v domovini in vse priporoči božjemu Detetu. V cerkvi je zelo, zelo vroče, kajti pri nas je sredi poletja. Termometer še ponoči kaže v zaprtih prostorih 20 do 30°. Množina sveč na oltarju vročino še zvišuje; kajti ta dan si privoščimo že nekaj sveč nad navadno mero.

Zgodaj zjutraj so že ljudje tu, ki bi radi šli k spovedi. Drugi bi radi patru voščili vesele praznike in upajo, da bodo za to nekaj dobili. Ob 9. je druga sv. maša. Cerkev je nabito polna: katoličani, protestantje, pogani — vsi pridejo. Veliko ljudi pristopi k sv. obhajilu. Vneto prepevajo pesmi, ki jih ena izmed sester spremlja na starem, že nekoliko razglašenem harmoniju. Milo se mi stori ob spominu na mogočne orglje po naših domačih cerkvah, ki prav tedaj pozdravljajo novorojeno betlehensko Dete.

Ura je 10. Mašnik mora hiteti, ker mora iti še daleč na pot. Hitro je napravljen, izvleče avto iz kolnice in se pelje več kilometrov daleč, da opravi tretjo sv. mašo na postaji sv. Terezije. Pred sv. mašo tam še spoveduje. Predno

je oltar pripravljen, je ura pol 1 ali še več; potem se prične sv. maša. Po sv. maši prihajajo kristjani in hočejo imeti ta to, drugi drugo. Kava ni posebno izvrstna, a vendar je vsaj nekaj, da se odtešča, kajti zelo ga muči žeja. (Pri tej priliki povem, tako se mi godi vsako ne leljo, ker vedno šele ob dveh popoldne kaj zaužijem.)

Ob 2. uri moram zopet nazaj v Taungs, da imam tam popoldansko službo božjo, ki se konča ob 4. Pred

Čeprav stari, pa polni veselja gremo v misijon k božičnim praznikom.

patrovo sobo že čaka velika množica ljudi, ker bi vsak imel rad kako božično darilo. Vsak mora nekaj dobiti: podobico, par sladčič, ali malo tobaka ali kaj drugega. Težko je vselej za vsakega primerno izbrati, toda naposled so vendarle vsi zadovoljni. Pa jih je nekaj tu, ki mo-

rajo naslednje jutro že odtod, in bi vendar radi še govorili s patrom. Predno odpravim še te, je ura že 7.

Pater premišljuje: Kaj naj zdaj najprej storim? Bratec telo govori: Lezi v posteljo kajti truden si. Spati, spati! — Toda naposled je vendarle treba nekaj jesti, moraš se pogovoriti s sobrati, peti, smejati se in biti vesel — čeprav ti hočejo oči skupaj zlesti. Potem je treba zmoliti še ves brevir. Že je ura 11. ali pol 12. Še kratka večerna molitev pred jaslicami, potem pa v božjem imenu spat. Patru se sanja o božičnih slovesnostih v domovini. Drugo jutro je pa le vesel lepe slovesnosti v Taungs-u in obilnih milosti, ki jih je božje Dete po njegovih rokah podelilo tolikim potrebnim v poganski deželi. Božič je za misijonarja zelo težaven dan, a tudi poln notranjega veselja.

Bog daj tudi Vam, dragi čitatelji, vesele božične praznike. To Vam iz srca želi in za to vedno moli P. V. Syla.

Brezmadežna kraljuje nad Afriko.

Piše Ferdinand Holzinger, župnik.

S kakšnim občutjem in ginjenostjo pač posluša zamorska žena misijonarja, ko ji govori o Mariji Devici in Materi! Zamorska žena, ki je vajena biti od vseh prezirana, mučena in zaničevana! Zdaj pa sliši o Mariji, kako je visoko postavljena pred Bogom in pred ljudmi tu na zemlji, slavljenja vsled svoje lepote in brezmadežnosti . . . Torej pri kristjanih tudi žena in mati nekaj velja! Tu ni zatirana sužnja, ampak uživa ugled pred Bogom in ljudmi, ki jo morajo spoštovati zaradi Marije, ki je bila mati Jezusa Odrešenika! Kakšna tolažba to za tisočere žene med pogani in mohamedani! In res: kmalu začuti deklica zamorska, ki je bila krščena, da jo Bog kliče morda k vednemu devištvu. Ni zaman zrla tolikrat v prelepo podobo Marijino, stoječo v lurški duplini, obdano od venca zvezd. Tudi uživanje božjega ženina v sv. obhajilu vpliva na dušo take deklice. Spozna njegovo nesebično ljubezen do vseh, tudi do zamorcev. Zato ne more drugače: mora ga ljubiti.

Nekaj bi rad priporočil čitateljem:

Prvič: Ako hočemo, da bo Marija češčena povsod po Afriki, skrbi tudi ti po svojih močeh, da bodo mogle stati vsepovsod po Afriki lepe podobe, ki predstavljajo Marijo v njeni slavi. Duša zamorca je za lepo sliko še bolj dovzetna kot naša.

Slava Ti, o Brezmadežna!

Drugič: Marsikateri deklici je onemogočen poklic redovnice le vsled svoje ali misijonarjeve revščine. Poganski stariši so jo že v zgodnji mladosti prodali kakemu poligamu (t. j. takemu ki ima več žen); to vsoto je treba starišem nadomestiti. Prispevaj Klaverjevi družbi „za odkup“ takih deklic, ki bi rade v spremstvu Marije „sledile Jagnjetu“! To je apostolsko! To se pravi praktično, dejansko častiti Marijo.

Plodoviti misijoni.

Pismo msgr. Van Goethem, misijonarja presv. Sreca Jezusovega, apostolskega prefekta v Coquilhatville (Belg. Kongo).

Pravkar prihajam s potovanja, kjer sem obiskal misijonsko postajo Wafanga in sem tam birmal 600 novih kristjanov. Živa vera teh kristjanov mi je bila v veliko veselje. Nad 600 kristjanov in katehumenov prihaja zjutraj in zvečer z velikim navdušenjem v farno cerkev. Ko je še vse tema, 10 minut pred 5., tisti čas, ko mi še opravljamo jutranjo molitev, že čaka nekaj naših vrljih zamorcev, da jim odpremo. Vsak dan mora en duhovnik začeti že pri I. evangeliju obhajati in vendar je sv. obhajilo le redko končano pred koncem sv. maše. Vsako leto je približno 100.000 obhajancev.

Nekako pred 8 meseci sem poslal več sester tja, da bi bile duhovnikom v pomoč. Ljudje so bili ob prihodu redovnic tako veseli, da so jim v 14 dneh postavili samostan. To je veliko zasilno poslopje s spalnico, jedilnico in šivalnico. Ako bi bila tla te hiše iz lesa ali kamena in bi se bilo mogoče iznebiti zemeljskih rakov, ki povsod prerijejo tla, bi zaenkrat ne mislili na to, da bi zidali drugo poslopje. Sicer pa moramo prenoviti vsa stara poslopja, ki imajo prstena tla in stene. Radi bi zidali tudi bolnišnico iz močne snovi in nastavili zdravnika, ki bi zdravil naše zamorce po res zdravstvenih metodah, česar dozdej niso bili deležni. Pater vodja te postaje je bil zadnje dni bolan in previden za smrt. Prepeljali so ga v Coquilhatville na čolnih in je vožnja trajala 7 dni. Protestantovski misijonarji so toliko na boljšem nego mi, da imajo po svojih misijonskih postajah zdravnika in bolniške strežnike. Pogani večkrat po več dni potujejo, da pridejo do njih. Ako bi tudi mi imeli te ugodnosti, bi bila to prilika, da bi prišli s pagani v stik in jih pridobili s postrežbo in krščansko ljubeznijo.

Katekizem s slikami v tekstu, ki ste mi ga poslali, se rabi na postaji Wafanga, o kateri sem Vam zadnjič pisal. Priporočam se, da mi pošljete še drugih izvodov, ki ste mi jih blagohotno obljubili.

Vodimo otroke k jaslicam!

Podpirajmo po svojih močeh katoliške misijonske šole. Iz Afrike prihaja mnogo gorečih prošenj za pomoč pri ustanavljanju in vzdrževanju šol. Tudi tam velja resnica, da kdor ima mladino za seboj, tega je bodočnost.

V našo šolo smo mogli sprejeti 687 črnih kodroglavcev; vendar sem morala vsled pomanjkanja prostora v zadnjih 3 mesecih odsloviti 65 drugih otrok . . . Je zelo mučno za sestre, da morajo biti ves dan zaprte v tesnih prostorih, ki so natlačeni do zadnjega kotička. V eni taki šolski sobi je n. pr. 297 otrok . . . To je žalostno! Toda še vse bolj žalostno je, da moramo toliko takih revčkov odsloviti; zlasti še zato, ker se jim potem nikdar več ne nudi prilika, da bi prišli do spoznanja ljubega Jezusa in ga vzljubili.

Zato Vas prosim v imenu božjega Deteta in v imenu naših zamorčkov: pomagajte nam s kakim darom, da bomo mogli zidati šole. Naši otroci bodo, združeni z nami, izprosili od nebes našim dobrotnikom posebnega blagoslova.

S. M. Angelina, misij. sestra sv. Križa, Menzingen.

Našo šolo obiskuje 480 otrok, izmed katerih jih je veliko število že katoliških, še večje pa se pripravlja za sv. krst. Na dveh različnih krajih sem mogel ustanoviti novo misijonsko postajo in odpreti šolo. Žal, da nisem mogel nastaviti še nobenega katehista s stalno plačo, ker mi manjka denarja za vzdrževanje. Je še mnogo krajev, kjer bi bilo treba začeti, in so me že ljudje prosili, naj pridem in ustanovim postajo. Toda dokler nimam potrebnih sredstev, želji ljudi ne morem ustreči. Ta dejstva pričajo, da je žetev zrela, da pa le potrebnih ženjcev manjka, namreč dohovnikov in dobrotnikov, ki bi materijelno pomagali.

P. Jos. Stump, misijon sv. Bonifacija, Kimberley.

Število otrok v naši misijonski šoli je v teku enega leta narastlo od 300 do 630. S tem številom so se seveda povečali tudi naši stroški: moramo nabaviti več šolskih potrebščin, nastaviti posebnih učiteljev itd. Toda ljubi Bog ne bo pustil, da bi njegovo delo trpelo škodo vsled pomanjkanja materijelnih sredstev. On bo skrbel za vse potrebno. Vzeli smo si za geslo lepe besede Vaše blagopokojne ustanoviteljice: „Le pogumno, sam Bog bo pomagal naprej“.

Veliko skrbi in težav nam napravlja to, da je treba za naraščajoče število učencev preskrbeti primerno velikih prostorov. Naše šole so že do skrajnosti prenapolnjene, pa vedno nanovo še prihajajo otroci. Kaj naj storimo? Odsloviti jih ne moremo, zato je treba, da zidamo novih prostorov. Naprosil sem že našega brata Gustava, ki je obenem arhitekt in zidar in mizar, da naj mi izgotovi načrt. Pravi, da bodo stroški presejali število 7000 Din. Kje naj dobimo toliko denarja? Morebiti nam bodo veliko-dušni dobrotniki pomagali iz zadrege.

P. Finegan, od Očetov sv. Duha, Zanzibar.

Nujno potrebujemo zasilno šolo, da bomo mogli kam spraviti večje otroke iz otroškega zavetišča in male iz dosedanje šole. Seveda, denarja ni. Potrebujemo le . . . 40 do 50 tisoč francoskih frankov. Kličem na pomoč vse, ki so vneti za čast božjo in ki žele sodelovati pri razširjanju kraljestva Kristusovega na zemlji. Vse, ki znajo ceniti ceno duše, zlasti otroške duše.

S. Lagleze, usmiljenka sv. Vincenca Pavelskega, Madagaskar.

„Pustite male, da pridejo k meni, in nikar jim ne branite!“

Zamorski dečki srečni, da so si mogli med počitnicami prisluziti svojo obleko.

Kratka misijonska poročila.

Br. Rafael Kolenc, misijon Maria Trost: Vaša pošiljka je dospela v najlepšem redu, oblekce za zamorčke, zastave za procesijo, kip Matere Božje, „Missale“ za P. Zorna, vse je prišlo nepokvarjeno. Zahvalim se Vam s tisočerm Bog povrni! Zelo veliko se imamo zahvaliti vaši Družbi sv. Petra Klaverja, kdo bi nam sicer pomagal?

Pa vendar že spet pridem z novimi prošnjami. Vijoličast plašč bi rabili in svetilke za procesijo sv. Rešnjega Telesa, če imamo proste sveče, nam jih veter ugasne. Tudi bi zelo prosil za me za kako dolgo težko pelerino za zimo. Naduha me precej tare in zadnji čas sem bil nekaj bolan, sedaj pa je že bolje, hvala Bogu.

Lepo bi prosil še za kako denarno podporo, grozno smo suhi. V Ermelo delamo novo šolo, tam, kjer misijonari P. Mor-

šer, doma iz Kočevja. Polno potreb imamo. Še enkrat se vam najlepše zahvalim in — priporočim.

Br. Valentin Poznič, misijon Glen Cowie: Fotografski aparat, katerega ste nam poslali, smo preizkusili in takoj videli, da nam bo dobro služil. Priložim par slik, katere sem že sam izgotovil, v začetku seveda, mora tu pa tam katera v koš. Ker sta bila samo dva zavitka papirja za slike, bi lepo prosil, če bi mi poslali še par zavitkov, če mogoče, v dveh različnih barvah.

Nadalje bi prosil za eno svetilko, ki se rabi pri izdelovanju plošč in sicer, če mogoče z enim rumenim, enim zelenim in enim temnordečim cilindrom. Častiti P. misijonar, ki me uči, ima sicer eno svetiljko, pa, ker je samo začasno tukaj, zato bi potem eno rabil.

Iz naše listnice.

Neka mati nam piše:

Brala sem v „Odmevu“ Vašo prošnjo za revnega misijonarja v Južni Afriki. Neizrečeno mi je šlo to do srca. Moj edini sin študira in hoče biti jezuit. Morebiti bodo pozneje tudi njega poslali po svetu duše reševati in bo kedaj tudi takole prosil za pomoč. Upam, da bo Bog dal, da bo tedaj tudi njemu prišla kaka dobra duša na pomoč. Prilagam svoj dar. Ni veliko, a je vse, kar v danih razmerah storiti morem.

Osat in vijolice iz misijonskega vrta.

Piše afriški misijonar.

Pri nas v misijonu Mahanje razsaja že par mescev nalezljiva bolezen, bržkone evropska gripa ali huda influenca. Ubogi zamorci, ki si še niso opomogli vsled stradanja lanskega leta in ki so le nezadostno oblečeni ter se zato ne morejo izdatno zavarovati proti vlažnemu vremenu, kot to moremo Evropejci, zelo trpe vsled tega. Suhi so, da jih je kost in koža, izmozgani, s piskajočo sapo, oblečeni le v cunje, ki jim vise okrog ledij: taki prišepajo v misijon, oprti na palice ali berglje. Misijon jim pomaga kolikor more, toda sredstev ni, da bi mogli v zadostni meri zmanjšati bedo. Potrebovali bi velike množine zdravil, obvez in oblek. Srce mi krvavi, ko moram dan na dan gledati toliko revščine in poslušati tarnjanje, ki mi kar reže v dušo: „Baba munisavdie! Oče, pomagaj mi!“

Smrt kosi neusmiljeno vsak dan. Mnogo jih umre, toda hvalo Bogu, da vodi ta bolezen premnoge v nebeške žitnice k Očetu kot zrelo klasje. Mnogi pa so tudi gluhi napram klicu milosti. So kakor osat, ki se jim misijonar ne sme približati s svojo dobrotno roko . . .

Prav v bližini misijona je živel star mož, ki je bil iz mlada vzgojen v paganstvu. Vse življenje se je držal paganskih navad in naslad, ki so paganom paradiž tega sveta. Za krščanski nauk mu ni bilo, čeprav je stanoval tik pred misijonsko cerkvico in mu je misijonski zvonček vsak dan donel na uho. Vedel je, kakšno nalogo in poklic imajo bradati beli možje, ki so že štiri lela stanovali v mali ilovnati kočici v njegovi bližini. Ni rad prišel z njimi v dotiko, ker je čutil, da mu vidijo v dno srca. Nekoč pa ga je zadela roka božja v obliki težke bolezni. Čarovnika je poklical, da je delal svoj rokus-pokus nad njim, toda „hudiča“ ni mogel izgnati. Pa mi pride povedat črni katehist: „Hanamali je težko obolel“ . . . Hanamali se pravi

„denarja nima“ (kar se pri zamorcu kot pri Evropejcu večkrat zgodi . . .) Naročil sem katehistu: „Pojdi in poskusi, če ga boš mogel poučiti; jaz pridem za teboj.“ Ko Hanamali zagleda katehista, pobesni od jeze in zavpije: „Wataka, nini vee?! (Kaj hočeš?) Le povej svojemu gospodarju, da ne maram ne za njegov nauk, ne za njegov krst. Poberi se, da te ne vidim!“ — — —

Ko mi katehist to sporoči, se sam odpravim k temu staremu zagrizenemu paganu. Spotoma molim rožni venec, kakor vselej, kadar grem h hudo bolnemu. To mi je še

Misijonar v sredi ubogih gobavih.

vselej ali vsaj pretežno vselej pomagalo; zato sem upal, da mi bo tudi topot. Ko me Hanamali zagleda, se dela kakor da spi. Poznal sem starega lisjaka, a delal sem se, kot da tega ne opazim. Sedel sem k njegovi postelji in molil eno uro in še več. Naposled sem se naveličal in sem namignil katehistu: „Zbudi ga!“ Učitelj ga pokliče, izprva tiho, potem vedno glasneje. Nič odgovora. Potem ga prav krepko strese, toda, o groza: Hanamali je trd, mrzel, mrtev. Kakršno življenje, taka smrt. Božja roka, ki ga je ustvarila in ga hotela pripeljati v nebesa, ki pa jo je ošabno zavrgel, ga je strla, ker se je vedoma ustavljal klicu milosti . . .

Da, grehi zoper sv. Duha, ustavljati se spoznani resnici in vabeči milosti: to je, kar dela srce trdo in

nespokorno. Zato je rečeno, da ti grehi ne bodo odpuščeni ne na tem, ne na onem svetu. To je trnje in osat, ki se globoko zabada v srce misijonarja, ko mora gledati, kako kdo s polno paro drvi v lastno pogubo. To so dušne boli misijonarja, ki ve zanje le Jezus in mu jih bo tudi obilno poplačal.

Molitev, ki sem jo ta dan molil v koči Hanamalija, pa ni bila zastoj; kot sploh Bog vsako molitev usliši, ako se le opravlja na pravi način. Šad te molitve je krasno pokazal na neki ubogi krščanski duši, ki je bila globoko zakopana v zablode.

Nedaleč od misijona je stanovala krščanska žena in živela skupaj z neko paganko. Leto in dan že ni prejela sv. zakramentov, ni molila in ni hodila k pouku. Je pa resnica, da človek, ki ne moli, postane zver ali hudoba. Često sem jo svaril, grajal, opominjal, prosil . . . vse zaman. Naposled sem rekel: „Ljubi Bog, sedaj je dovolj, zdaj vzemi ti vso stvar v svoje roke!“ In tako je tudi naredil. Oglasila se je nevarna bolezen v koči Helene. Poklič me. Ponoči me zbudi iz spanja zvesti katehist: „Oče, hitro, hitro. Helena bo umrla.“ Takoj se napravim, vzamem pripravo za previdevanje, ki leži vedno pri rokah, in odhitim, kajti dobro poznam notranje razpoloženje uboge Helene. Stopim v kočo; bolnica leži v nezavesti. Njen mali otrok, ki sem ga krstil, leži poleg nje na plevnici. V nebesih sta se imela mati in sin zopet videti. Molimo dolgo in prisrčno. Na vso moč prosim svoja dva pomočnika pri dušnem pastirstvu, sv. Janeza Vijaneja in sv. Malo Tereziko, naj bi mi pomagala, da rešim to ubogo dušo. Glej, bolnica odpre oči. Vprašam jo: „Ali me poznaš? Ali se hočeš izpovedati?“ — „Da“, pošepče bolnica. Vse dobro poravnava. Skesano se izpove in dobri Pastir odvede najdeno ovco v svoj ovčjak. „Tisti, ki mnogo ljubi, se mu tudi mnogo odpusti.“ Helena je prejela zastavo prihodnjega vstajenja to je: sv. popotnico, sv. poslednje olje in odpuške za umirajoče. Naposled sem ji dal še vesoljno odvezo, jo pokropil z blagoslovljeno vodo, molil še nekaj molitvic z njo in se podal domov. Še nisem bil doma, ko zaslišim, da nekdo hiti za menoj. Bil je sel z novico: „Hamekufa sasahihi!“ (Helena je pravkar umrla!) V sobi poklekem na tla, se zahvalim svojima nebeškima zaveznikoma in odmolim De profundis za umrlo. V moji duši odmeva kakor angelsko božično petje: „Mir ljudem na zemlji, ki so dobre volje.“ Res: Bog je blizu tem, ki ga iščejo v priprostosti srca in se odkritosrčno ravnaajo po njegovi volji . . .

To so „vijolice“, ki razveseljujejo srce misijonarja in ga tolažijo ob urah gezemanskih.

O vi vsi, ki boste doma brali te vrstice, pomagajte nam reševati duše z Vašimi molitvami, žrtvami in dobrimi deli. Kdor reši eno samo neumrljivo dušo, je storil več, ko tisti, ki odkriva neznane dele sveta, ali piše učene knjige ali osvaja dežele. Tak postane soodrešitelj svojim bratom.

Zahvaljujem se Mariji Tereziji Ledochowski za uslišano prošnjo. Pošiljam mal dar za misijone in prosim objave.

B. P. Sv. Peter v Sav. dol.

V zahvalo za uslišano prošnjo po priprošnji služabnice božje pošiljam misijonski milodar.

T. A. Sela.

V hudi bolečini na nogi sem se zatekla k služabnici božji Mariji Tereziji in sem na njeno priprošnjo ozdravela, za kar se tu javno zahvaljujem in pošiljam dar za misijone. Z. N. Kamnice.

Prisrčno se zahvaljujem Mariji Tereziji, za uslišano pomoč pri zdravljenju jetike mojega sina. Pošiljam obljubljeni dar 200 dinarjev za zidavo cerkve v Afriki. M. F. Sv. Jurij ob juž. zel.

Zahvaljujem se Mariji Tereziji za večkrat uslišane prošnje, pošiljam mal dar 110 Din za najpotrebnejše afriške misijone in se ji še nadalje priporočam.

F. B. Šmartno pri Litiji.

Javno se zahvaljujem Mariji Tereziji Ledochowski za zboljšanje zdravja moje matere. Pošiljam 90 Din za krst zamorske deklice na ime „Marija“ in se služabnici božji še nadalje priporočam.

M. K. Kropa.

Zahvaljujem se Marjji Tereziji, da me je uslišala v neki važni zadevi in pošiljam dar za odkup zamorske deklice na ime „Marija Terezija“. Priporočam se ji še nadalje. T. M. Ptuj. gora.

Prisrčno se zahvaljujem služabnici božji Mariji Tereziji Ledóchowski za uslišano prošnjo v neki važni zadevi. Pošiljam obljubljeni dar Din 50 in prosim objave v „Odmevu“. Iskreno se ji še nadalje priporočam.

F. K. Kostrivnica.

V težki bolezni (pljučnica) svojega enoletnega sinčka sem se zaupno obrnila do Vaše blage ustanoviteljice služabnice božje Marije Terezije Ledóchowske ter obljubila dar in objavo v „Odmevu“, če bom uslišana. Po ugodnem poteku bolezni izpolnjujem s tem svojo obljubo. Po svojih močeh bom vedno prispevala z malimi darovi za njeno blago in bogoljubno ustanovo. P. P. Petrovče.

V zahvalo za uslišano prošnjo v neki važni zadevi pošiljam dar za misijone in se služabnici božji Mariji Tereziji priporočam še v neki drugi važni zadevi.

C. B. Libije.

Še nikdar zastoj! — Srčna zahvala Mariji Tereziji Ledóchowski gor v sveta nebesa za večkrat uslišano prošnjo. Pošiljam obljubljeno skromno darilce in se ji še nadalje priporočam.

Ludovik Merc.

Zatekla sem se k Mariji Tereziji Ledóchowski v težki bolezni. Že par let boleham na vodenici in skoro ni bilo upanja več. Sedaj pa se mi je zdravje zopet zboljšalo, hvala Bogu in Mariji Tereziji. — Tudi moja hčerka je bolehalo že par let na želodcu in zdravniki bolezni niso mogli dognati. Zatekla sem se zopet k Tereziji Ledóchowski; zdravniku se je posrečilo bolezen spoznati in sedaj se zdravje vidno vrača. Za vse to se imam zahvaliti služabnici božji M. Tereziji Ledóchowski in se še nadalje priporočam njeni priprošnji.

M. R. iz bližnje okolice.

V neki važni zadevi sem se zatekel k služabnici božji Mar. Ter. Ledóchowski in dobil uslišanje. Pošiljam v zahvalo 50 Din za misijone in prosim objave.

G. Ž. Gradišče.

Zahvaljujem se služabnici božji Mariji Tereziji Ledóchowski za uslišano prošnjo, da me je na čudežen način rešila bolezni v kateri mi zdravniki niso mogli pomagati. V zahvalo pošiljam obljubljeni dar 100 Din za najpotrebnejše misijone in prosim objave.

K. A. Bistrica.

Priporočil sem se Mariji Tereziji in mi je izprosila zdravje. S prisrčno zahvalo pošiljam misijonski dar in se ji še priporočam.

J. L. Dražgoše.

Zahvaljujem se Mariji Tereziji za pomoč v zelo važni zadevi.

M. M. Sv. Andraž v Halozah.

Iskrena zahvala služabnici božji Mariji Tereziji za ugodno vreme ob trgatvi. Pošiljam obljubljeni dar 100 Din za zamorčke. Šeseji priporočam v gospodarskih zadevah. Fr. K. Štajersko.

V neki družinski zadevi sem trpela že nad dve leti. Zatekla sem se k Mariji Tereziji Ledóchowski in rešitev je prišla še isti dan. Javno se ji zahvaljujem in jo prosim, da nas čuva še v prihodnje. Pošiljam zaobljubljeni botrinski dar za odkup zamorčka na ime Anton.

M. Š. Polzela.

V težki želodčni bolezni sem se obrnila do služabnice božje Marije Terezije Ledóchowske. Res me je uslišala in se ji zato prisrčno zahvaljujem. V kratkem se je tako zboljšalo, da sem prišla iz bolnice brez operacije. V zahvalo pošiljam 50 Din.

A. P. Ljubljana.

V neki zelo važni zadevi sem se priporočila Mariji Pomočnici in služabnici božji Mariji Tereziji. Kmalu sem bila uslišana

in sedaj izpolnujem svojo obljubo in pošiljam dar 50 Din. Vsakemu priporočam, da se v stiskah obrne k služabnici božji. Tudi jaz se ji še znanprej priporočam. T. Č. Vrbovsko.

V zahvalo Mariji Tereziji za dobljeno zdravje pošiljam misijonski dar. L. N. Medvece.

Pošiljam obljubljeni dar v čast Mariji Tereziji za afriške misijone. M. T. Gora.

Zahvaljujem se Mariji Tereziji Ledóchowski za uslišano prošnjo, pošiljam dar in se ji v neki veliki zadevi še nujno priporočam. I. in M. Č.

V zahvalo Mariji Tereziji za pomoč v boleznih pošiljam dar za najpotrebnejše misijone in prosimo objave. M. H. Tržič.

Priporočila sem se Mariji Tereziji, da bi mi izprosila pri Bogu ugodno rešitev v velikih zadevah. Bila sem uslišana. Iskreno se zahvaljujem in pošiljam obljubljeni dar 200 Din za najpotrebnejše afriške misijone in 25 Din za en katekizem zamorčkom. Neimenovana.

V zahvalo M. T. Ledóchowski za dobljeno pomoč, pošiljam dar 100 Din za misijone in prosim objave v „Odmevu“. N. N. Škofja Loka.

Pošiljam dar za misijone in se Mariji Tereziji iskreno zahvaljujem za uslišano prošnjo. M. Š. Ljubljana.

V zelo važni zadevi sem se priporočila služabnici božji Mariji Tereziji Ledóchowski in sem bila uslišana. Pošiljam obljubljen dar 30 Din. Francka J.

Iskreno se zahvaljujem Mariji Tereziji za uslišano prošnjo. Pošiljam mali dar za afriške misijone. Neimenovana.

V znak hvaležnosti za prejeto milost po opravljeni devetdnevni, pošiljam 160 lir in se služabnici božji zahvaljujem. Karel E., žup. upravitelj.

Kot zahvala za uslišanje v neki zelo važni zadevi, pošiljam dar 100 Din. F. B. Ljubljana.

Iskreno se zahvaljujem služabnici božji Mariji Tereziji, da mi je hipno pomagala v neki zelo važni in kočljivi zadevi, ker ni bilo nobenega človeškega upanja. V zahvalo pošiljam dar za odkup sužnja „Marija Terezija“. N. N. Iz bližine Ljubljane.

V zahvalo Mariji Tereziji za dobljeno zdravje pošiljam dar. J. L. Dražgoše.

Prip. uredn. V popolnem soglasju z dekretom Urbana VIII. izjavljamo, da se v vsem, kar v zgoraj omenjenih uslišanih kaže na čudežno ali slično, popolnoma podvržemo sodbi sv. Cerkve.

Služabnici božji Mariji Tereziji Ledóchowski se priporočajo: M. G. Višava, za ljubo zdravje, dar 30 Din. — Ž. Z. Maribor, za ljubo zdravje (dar). — Neim. družbenica za spoznanje pravega poklica, dar za odkup zam. deklice. — A. M. Gornavas, bolno mater. — A. Ž. v A., za spreobrnjenje moža, vdanega pijančevanju. — I. Š. Ambrus, v gospodarskih in gmotnih razmerah. — N. K. Kranj, za zdravje v družini in da bi se hčerka dobro učila. — J. K. Kranj, v težki zadevi, obljublja dar. — N. N. Ljubljana, v težkih denarnih zadevah, obljublja dar. — Ptuj, neka mati za ljubo zdravje, obljublja dar. — N. N. Ptuj, za zdravje na pljučih, obljublja dar. — V. A. Plešivina, za ljubo zdravje. — R. B. Gornja Lendava, za ljubo zdravje. — N. N. za spreobrnjenje

brata. Če bo prošnja uslišana, objublja se dosmrtno naročiti na Odmev in odkupiti enega zamorčeka. — M. L. G. vas, za spreobrnjenje neke drage osebe, objublja dar. — P. M. Ljubljana, za pomoč v gospodarski zadevi, objublja dar, če bo prošnja uslišana.

Naša kronika.

Praznik sv. Petra Klaverja, nebeškega patrona in zaščitnika naše misijske družbe, smo obhajali letos takole:

Dne 8. sept. to je na praznik Marijinega rojstva, ki je bil tudi smrti dan velikega apostola zamorcev, je bila v cerkvi svetega Jožefa, pri oo. jezuitih, ob 6. zvečer misijonska pridiga, katero je imel prevzvišeni gospod škof dr. Gregorij Rožman. Prevzvišeni je najprej v živih besedah orisal življenje sv. Petra Klaverja in pri tem posebno poudarjal njegovo samozatajo in popolno predajo na Boga. Ta čista ljubezen do Boga ga je naganjala, da se je popolnoma žrtvoval za rešitev najubožnejših med ubogimi, za nesrečne zamorske sužnje ter se je z dovoljenjem predstojnikov s posebno obljubo zavezal postati suženj sužnjev do smrti.

Obilno število pobožnih vernikov je z ganotjem poslušalo in sledilo izbranim besedam svojega ljubljeneega nadpastirja in velikega gorečnika misijonov. Visoki govornik je poudaril, da so zamorski misijoni v gmotnem in dušnem oziru najbolj revni in zato naše pomoči najbolj potrebni. Že častita ustanoviteljica Družbe sv. Petra Klaverja, služabnica božja Marija Terezija Ledóchowska je to dobro razumela, zato je zapustila razkošni dvor in posvetno veselje ter se vsa žrtvovala in takorekoč izčrpala za rešitev duš ubogih zamorcev, in tako nadaljevala delo, katero je zapolnel veliki apostol sv. Peter Klaver. Da so besede prevzvišenega gospoda padle na dobra tla, je pričala lepa zbirka po sv. blagoslovu.

Po pridigi so bile pete litanije in slovesni sveti blagoslov. Ob koncu je bilo darovanje za uboge afriške misijone, med katerim se je dala poljubiti svetnikova svetinja. Kljub splošni krizi je bila zbirka lepa.

Vsem, ki so misijonski slavnosti prisostvovali ali prispevali svoj misijonski dar, izrekamo naš prisrčni Bog povrni! Tudi prevzvišenemu gospodu škofu dr. Gregoriju Rožmanu, na tem mestu še enkrat naša najspoštlivejša zahvala.

Dne 9. septembra je bila sv. maša v čast sv. Petru Klaverju in skupno sv. obhajilo vseh članov.

Dragoceno božično darilo

za tvoje drage domače bi bilo, ako jih vpišeš v „Mašno zvezo za Afriko“ in jim položiš lepo Sprejemnico pod božično drevesce. Tudi svojim dragim ranjkim lahko s tem napraviš božično veselje, ako jih vpišeš. Enkratni znesek 5 Din pošlji Družbi sv. Petra Klaverja in tudi ime, ako želiš Sprejemnico. Vsako leto se opravi 300 sv. maš za žive in mrtve ude Mašne zveze. Članarina se plača samo enkrat.

Ponatis člankov iz „Odmeva iz Afrike“ ni dovoljen, ponatis misijonskih pisem in poročil le z natančnim podatkom virov. Izdaja Klaverjeva družba v Ljubljani.

Predstavniki in odgovorni uredniki: prof. Fr. Sal. Watzl, Kranj.

Za tiskarno Tiskovnega društva v Kranju: Jos. Linhart.

Skriti zaklad!

Kriza je dandanes, treba je varčevati in se prašati: ali je ta izdatek potreben ali ne? Božični prazniki in Novo leto se bliža, tu je izdatkov še več, treba to, treba ono.

Morda si naročnino za „Odmev“ že poslal — potem te blagrujem, varno si naložil ta denar, Če pa še nisi, nikar ne pomišljaj, nikar si ne misli: to je pa odveč, mi nič ne nese . . .

Pač, dragi prijatelj, **prav mnogo ti nese!** Letna naročnina na Odmev je tako malenkostna, samo 10 Din. Če ne moreš sedaj, pa ti bo Bog že pomagal, da boš poravnal med letom enkrat. Če pa moreš že sedaj, **ne odlašaj, je to skriti zaklad**, katerega si naložil za celo leto!

1. S tem pomagaš misijonom in podpiraš prekoristno misijonsko stvar.

2. Pomagaš s tem samemu sebi in svoji družini. Če si naročen na „Odmev“, se bo zate veliko molilo v Klaverjevi družbi in v misijonih. Čutil boš blagoslov božji med letom. Vsako leto berejo afriški misijonarji 500 sv. maš po namenu dobrotnikov in naročnikov „Odmeva“ in „Zamorčka“. **Skriti zaklad, prijatelj, ne odlašaj!** Če bi pa prihodnje leto umrl, potem pa tudi več, kje se bo molilo zate: **skriti zaklad ne preneha!**

Ta zaklad dobro premisli in ostani „Odmevu“ zvest!

Dosmrtni naročniki!

Kdor želi postati dosmrten naročnik „Odmeva“ ter ostati misijonu zvest do groba, naj plača **enkrat za vselej Din 300,-** Kdor zmore, vsakemu toplo priporočamo. Tako ne boste imeli nič več skrbi, kedaj bo treba obnoviti naročnino. Afriški misijonarji pa bodo vse življenje za vas molili.

„Skrivnostna sveta noč“

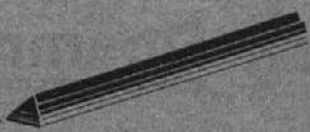
je delo, ki je vredno, da si ga omisli vsakdo. Svetostno dejanje betlehemske noči tako čudovito zažari pred našimi dušami, da res kar doživljamo, in sicer na neki nov način.

Prepričajte se sami!

Tudi kot oderska uprizoritev mogočno vpliva in zato jo kot tako vsem podeželskim odrom prav toplo priporočamo. Stane **7.- Din.**

„Tam daleč za morjem“

Lepa igrice za dečke, v treh slikah. Jo priporočamo posebno mladeniškim kongregacijam v zvezi z Marijinimi vrtci.

Stane Din 3.50

*Oba knjižici se naročita pri
Družbi sv. Petra Kloverja.*
